

derfor, han har flere Penge i Kassen, eller om Forholdet er det, at han baade har flere Penge i Kassen og har det samme Beløb — eller maaske et større — udestaaende.

Jeg tror derfor, at det er særdeles ønskeligt, at Ministeren i enhver Henseende søger at paaskynde det Arbejde, som gøres for at faa en Ordning vedrørende det bogholderimæssige og Statens Mulighed for at overse sine Forhold, en Ordning, der medførte, at man ikke kunde sige, at man aldrig kan vide, hvordan Stillingen er nu, men kun kan vide, hvordan den var to Maaneder tilbage. Enhver, der driver en privat Virksomhed, vilde være fuldkommen fortvivlet stillet, hvis han maatte sige: Jeg ved aldrig, hvordan min Stilling er nu, jeg ved, hvordan den var for længst tilbage. Det er fra Øjeblik til Øjeblik, man bør vide, hvorledes Stillingen er, for at kunne overse Statens Finanser; og navnlig paa et Tidspunkt, hvor man har bebudet, at man vil skære i levende Kød, er det sandelig i højeste Grad nødvendigt at vide, hvorledes Statens faktiske Stilling er.

Hvis Statens Stilling er saaledes, at det er nødvendigt at skære ikke blot i Uld og Haar, men i levende Kød, maa nødvendigvis Rigsdagen medvirke dertil. Ministeren har jo imidlertid nu begæret Anstand paa dette Spørgsmaal indtil om nogle Dage, og det er da rimeligt, at man nøjes med her i Almindelighed at udtale, at selvfølgelig vil vi fra vor Side være rede til at arbejde med paa, at Statens Finanser kan komme i Orden igen, efter at Ministeren har desorganiseret dem i Løbet af 2¹/₂ Aar med saa synlige Resultater. Selvfølgelig vil vi være med til at søge at bringe dem i Orden igen, men vi maa have Besked, Oplysning om alle Forhold, før vi kan tage Stilling til Sagens Enkelt-heder, og med Hensyn hertil har Ministeren altsaa begæret Anstand.

Korsgaard: Hovedindholdet af den Meddelelse, som den højtærede Finansminister gav om den finansielle Stilling, var jo, at det kunde forventes, at der vilde blive for det kommende Finansaar et Underskud af omkring 30 Mill. Kr., i det væsentlige foranlediget ved Formue- og Indtægtsskattens Svigten. For mig ligger der ikke noget som helst overraskende i, at dette Underskud vil fremkomme, idet jeg ved Finanslovens første Behandling mente at kunne fastslaa, at de

Oplysninger, den højtærede Finansminister under denne Behandling fremsatte, gav en høj Grad af Sandsynlighed for, at et Underskud, saa nogenlunde netop af den Størrelse, han nu nævnte, vilde fremkomme.

At skabe Balance i Statens Finanser er fornuftigvis et Problem, som har den allerstørste Interesse, ikke mindst selvfølgelig for et konservativt Parti, og det er mit Haab, at et konservativt Parti under alle Omstændigheder uden Hensyn til, hvilken Regering der sidder, vil gøre sit yderste for, at saadant kan naas, naar ikke de Veje, man søger at gaa, er fordømmelige efter et konservativt Partis Mening. Spørgsmaalet bliver nu, hvorledes man rent taktisk set bedst vil kunne finde Muligheder for at skabe Tilslutning til saadanne Foranstaltninger, at der bliver Balance. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, Hr. L. Rasmussen, nævnte, at der fra konservativ Side var udtalt, at vi i dette Øjeblik ikke ønskede en Generaldebat om herhenhørende Forslag, og der kan vel ikke være Tvivl om, at det ærede Medlem her sigtede til min Ringhed, sigtede til Udtalelser, jeg havde fremsat i Finansudvalget, og som er blevet offentligt bekendt. At det sidste er sket, skal jeg i og for sig ikke opholde mig ved, thi vi ved, at det efterhaanden er blevet Praksis, at hvad der siges i Udvalgsmøder, straks er offentlig Hemmelighed. Jeg kunde endogsaa være tilbøjelig til at henstille, at der i Rigsdagens Udvalgsværelser indlagdes Modtager- og Afsenderapparater for Radiotelefontelefoni, idet man i saa Fald virkelig vilde kunne følge, hvad der bliver sagt, og til lige kunde konstatere, om f. Eks. det ærede Medlem Hr. Rode i et givet Øjeblik var ophidset eller ikke. Jeg synes, det vilde have stor Interesse, og jeg henstiller, at man i disse Radiotider gør Alvor ud af det. For som Forholdene har udviklet sig, er overhovedet det at regne med, at Udvalgsbehandling er hemmelig, noget, der slet intetsteds har hjemme. Det kan i og for sig ogsaa være meget rigtigt, en Mands Tale skal som bekendt være „ja, ja“ og „nej, nej“, han bør aldrig sige andet end, hvad han til enhver Tid kan staa ved. Jeg nævner kun dette en passant, har i og for sig ikke noget imod, at mine Udtalelser er kommet frem.

De Udtalelser, som jeg fremsatte, fremkaldte, stadig efter Avisreferaterne, Ophidselse hos et æret Medlem af Finansudvalget. Udtalelserne, som jeg fremsatte,